

kanun yollarına müracaata taallük eden hükümlere dokunmaz.

BAŞKAN — Kabul edenler ... Etmeyenler ... Kabul edilmiştir.

DÖRDÜNCÜ MADDE — 17 Nisan 1338 tarih ve 222 sayılı Kanun kaldırılmıştır.

BAŞKAN — Madeyi kabul edenler ... Etmeyenler ... Kabul edilmiştir.

BİRİNCİ GEÇİCİ MADDE — Bu kanunun yürürlüğe girdiği tarihten önce işlenmiş olan suçlardan dolayı hükmedilmiş veya hükmedilecek olan para cezalarının hapis veya hafif hapse çevrilmesinde bir lira için bir gün hesap olunur.

BAŞKAN — Adalet Bakanının bir önergesi var, bir fıkra ilâvesi hakkındadır.

Yüksek Başkanlığa

Aşağıda yazılı fıkranın birinci geçici maddeye eklenmesini teklif ederim :

«Ancak para cezalarının tahsil ve infazına ait diğer hususlarda bu kanun hükümleri uygulanır».

Adalet Bakanı
Rıza Milletvekili
Fuad Sirmen

ADALET KOMİSYONU SÖZCÜSÜ ABDÜRRAHMAN KONUK (Bursa) — Muvafakat ediyoruz.

BAŞKAN — Bu önergeyi nazarı itibara alanlar... Almayanlar... Nazarı itibara alınmıştır.

Maddeyi bu fıkranın ilâvesiyle birlikte kabul edenler... Etmeyenler.. Kabul edilmiştir.

İKİNCİ GEÇİCİ MADDE — Bu kanun yürürlüğe girdiği tarihte memnu silâhı bulunanlardan bir yıl içinde mahallin en büyük mülkiye âmirine müracaatla ruhsat almayanlar veya kendilerine ruhsat verilmiyenler veya ruhsatı haiz kimselere devretmiyenler süre sonunda bu silâhları pulsuz bir makbuz karşılığında o yerin askerlik şubesine emanet olarak teslim mecburdurlar.

Askerlik şubesine teslim edilmiş olan silâhlar teslim tarihinden üç yıl içinde sahipleri tarafından ruhsat alınmadığı veya ruhsatı haiz kimselere devredilmediği takdirde Hazineye maledilirler.

GI. EYUP DURUKAN (Hatay) — Efendim; bir sene zarfında müracaat edileceğini ve ruhsat

alınmasını, fakat ruhsat verilmezse askerlik şubelerine pulsuz bir makbuzla teslim edileceğini ve üç sene zarfında ruhsat alamazsa... denilmektedir. Zaten ruhsat alabilseydi ilk müracaatında alacaktı. Onu üç sene daha ruhsat almak için uğraştıracağız. Gene ruhsat alamazsa bedelini vererek aldığı bir malı bedelsiz olarak devretmek adilâne bir hareket değildir. Onun için bu madde sarahati kâffei haiz değildir. Arzettiğim gibi her emekli arkadaşın bedelini vererek ordudan aldığı silâhı, tabancası, kasaturası ve sairesi vardır. Bunu pulsuz bir makbuzla askerlik şubesine teslim edecek ve üç sene boşuna bekliyecek ve peşinde koşacaktır. Askerlik şubesinde bulunduğu zaman da ruhsat alamazsa bunları devredecek. Bu, zannediyorum ki, âdilâne ve münsifane bir hareket olmaz. Onun için buraya hiç olmazsa ruhsat alamadı ise bunların orduca kendilerine tevzi edilmiş bedeli ile alanlara bedelini ödemek çaresini de düşünmek lâzımdır. Çünkü o, onun şahsi ve zâti malıdır. Ve o malı vazifenin kendisine tahmil ettiği bir mecburiyet dolayısıyla almıştır. Bunları ruhsat almadığı diye bedelsiz teslim icbar hiçbir suretle adaletle telif edilemez.

ÖMER TAŞÇIOĞLU (Kayseri) — Yalnız emeklilere mi mahsus Paşam?

ADALET BAKANI FUAD SIRMEN (Rize) — Muhterem arkadaşlar, Eyup Durukan arkadaşımız müsterih olsunlar, orduda buldukları sırada vazifeleri icabı bedeli kendilerinden tahsil edilmek suretiyle bir subaya memnu mahiyette olan bir silâh verilmiş ise bugün o subay, bugünkü hüviyeti itibariyle fiilen orduda bulunmasa dahi, kendisine bu silâhın evinde bulundurulması için ruhsat verilecektir. Bizim burada kastettiğimiz şu; buyurdukları şekillerle ilgisi olmayan lâaattâyin bir vatandaş kendi görüşü, anlayışı ve kendi mülâhazasıyla evinde silâh bulundurmaya faydalı telâkki etmiş bulunuyor; bu adam müracaat ediyor. Kâmil Gündeş arkadaşına da söylediğim gibi eğer bu vatandaşın yaşayış şartı ve bulunduğu mühit, ikametgâhının olduğu yer kendisinin böyle bir silâhı bulundurmasını istilzam ediyorsa, böyle bir durum gösteriyorsa bu vatandaş ruhsat verilecektir. Şayet bu vatandaş sabıkalıdır, her hangi bir suç yapmak tehlikesi daima melhuzdur, evinde silâhı vardır, zabıta böyle bir adamda silâh bulunması tehlikesini nazara alarak ruhsat vermeyecektir.